

foreflaaet. Hvad angaaer Forslaget til § 33, at visse personlige Tillæg skulle bortfalde med de Beløb, hvormed. Sagen forøges ved Alderstillaag, da er det en Bestemmelse, som synes at være i sin Orden. Forslaget til § 34 hidrører fra en Bemærkning, som under 2den Behandling blev fremsat af den høitagtede Minister, at det vilde være urigtigt at lade den Bestemmelse, som findes i § 34, faae Indsyndelse paa de i § 5 nævnte extraordinaire Docenter ved Universitetet, af hvilke nogle blot paa Grund af aldeles tilfældige Omstændigheder ere komne til at staae i denne Klasse af Lærere, medens de oprindelig have hørt til de oprindelige Lærere, og altsaa forøvrigt i deres hele Stilling ganske ere at henføre til samme Klasse som de ordinaire Docenter. Man har troet at kunne rette denne Mangel ved i denne Paragraph udtrykkeligt at anføre de Paragrapher, paa hvilke Paragraphens Bestemmelse kommer til Anvendelse. Denne Mangel kunde maaskee været rettet paa en anden Maade, men man har antaget denne for at være den sikreste.

Sable: Lør jeg spørge den ærede Formand, om Ændringsforslaget af de 15 Medlemmer nu ligger for til Behandling?

Formanden: Nei, det er ikke under Forhandling.

Winther: Heller ikke Forslaget til § 7?

Formanden: Nei! Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds har Ordet.

J. N. Hansen: Jeg skal tillade mig at forklare Grunden, hvorfor jeg har forlangt en delvis Afstemning over det første Punktum i Forslaget til den nye § 11. Der er nemlig 4 af Udvalgets Medlemmer, som ikke have kunnet tiltræde den Bestemmelse, der indeholdes i den første Deel af Forslaget, medens hele Udvalget har været enigt om Resten af den foreflaaede Paragraph. Naar det derfor hedder, at Forslaget til § 11 er stillet af Udvalgets Fleertal, er dette at forståe saaledes, at det er hele Udvalget, der har foreflaaet det,

men at der, som sagt, er et Mindretal mod den Bestemmelse, som indeholdes i det første Punktum af Forslaget, som gaaer ud paa, at de paagsældende Embedsmænd, der ikke ved denne Lov erholde 200 Rd. i Tillæg til deres Løn, skulle desuagtet som en Undtagelse tilstaaes disse 200 Rd. Da nu denne Lov efter Mindretallets Mening gaaer saavidt, som det er rigtigt at gaae for Diebliffet, og efter den Mening, som Nogle af os have havt, endog saa lidt videre, end det var rigtigt at gaae, saa have vi ikke kunnet finde, at de Embedsmænd, der efter disse rundelige Bestemmelser ere saa høit lønne, at de ikke efter Loven faae et Tillæg af 200 Rd., bør have et saadant.

Monrad: Det første Punktum i denne Paragraph, som den ærede sidste Taler omtalte, har et vist Medhold i den Bestemmelse, der blev tagen, da vi forhandlede om Sageloven for Lærerne ved de lærde Skoler, hvor der ogsaa blev bestemt et vist Tillæg paa 100 Rd. og 50 Rd. for Overlærere og Adjuncter, saavidt de ikke efter Loven maatte faae et Tillæg. Det blev anerkjendt, dengang denne Sag forhandlede, at, idet man indførte et nyt Lønningssystem, idet man gik over fra det tidligere Anciennetetsystem til en Lønning med Alderstillaag, til en Lønning efter Alderstjeneste, vilde endeel af disse Embedsmænd blive stillede uheldig, og at man derfor skulde sikkre dem et vist Tillæg til deres Løn. Det Samme er Tilfældet her, og det synes derfor at være et billigt Hensyn til Overgangstiden fra det ene System til det andet, fra Anciennetetsystemet til Lønningssystemet, der gaaer ud fra Alderstjeneste, at man vedtager en saadan Bestemmelse, og Thinget har, som sagt, ogsaa tidligere anerkjendt det Rigtige deri. — Hvad det sidste Punktum af Paragraphen angaaer, da gaaer det i en modsat Retning; man meente nemlig, at der igjen paa den anden Side var Nogle, der ved en Forandring af dette System vilde faae et uforholdsmæssigt Tillæg, og dette er derfor foreflaaet nedsat saaledes, at det ikke maa overstige 30 pCt. af den Gage, som de nu have. Ogsaa den Grundsætning har Thinget tidligere vedkjendt sig, da den Lov, der